

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.7.2014
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri, a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 208 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1 Contextul general

Economia Uniunii pierde în prezent o cantitate semnificativă din potențialele materii prime secundare care se regăsesc în fluxurile de deșeuri. În 2011, producția totală de deșeuri în UE s-a ridicat la aproximativ 2,5 miliarde de tone. De exemplu, doar un procent limitat (40 %) din deșeurile municipale generate în Uniune a fost reciclat, restul fiind stocat în depozite de deșeuri (37 %) sau incinerat (23 %), din care aproximativ 500 de milioane de tone ar fi putut fi reciclate sau reutilizate în alt mod. Prin urmare, Uniunea ratează oportunități importante de a îmbunătăți utilizarea eficientă a resurselor și de a crea o economie mai circulară care să genereze creștere economică și locuri de muncă, aspecte care, la rândul lor, ar reduce emisiile de gaze cu efect de seră și dependența Uniunii de materiile prime importate.

De asemenea, Uniunea se confruntă cu lacune în materie de punere în aplicare la nivelul statelor sale membre. În 2011, șase state membre au stocat în depozite de deșeuri mai puțin de 3 % din deșeurile lor municipale, 18 state membre au pierdut resurse stocând în depozite de deșeuri peste 50 % din deșeurile lor municipale, în timp ce unele state membre au stocat peste 90 % din deșeurile lor municipale în depozite de deșeuri. Aceste date evidențiază faptul că există mari diferențe în ceea ce privește performanțele de gestionare a deșeurilor, care trebuie să fie remediate în regim de urgență.

1.2 Motivele și obiectivele propunerii

Tendențele recente sugerează că este posibilă realizarea de progrese suplimentare privind utilizarea eficientă a resurselor și că acest lucru poate aduce beneficii economice și sociale considerabile. Transformarea deșeurilor într-o resursă reprezintă un element esențial al creșterii utilizării eficiente a resurselor și al închiderii buclei într-o economie circulară.

Legislația europeană și, în special, stabilirea unor obiective obligatorii din punct de vedere juridic au constituit un motor important pentru îmbunătățirea practicilor de gestionare a deșeurilor, stimularea inovării în domeniul reciclării, limitarea utilizării depozitelor de deșeuri și crearea unor stimulente pentru schimbarea comportamentului consumatorilor. Aprofundarea politicii privind deșeurile poate aduce beneficii semnificative generate de creșterea economică durabilă și de crearea de locuri de muncă la un cost relativ scăzut, contribuind în același timp la o calitate mai bună a mediului.

Prezenta propunere răspunde obligației legale de revizuire a obiectivelor privind gestionarea deșeurilor stabilite în cadrul a trei directive: Directiva 2008/98/CE privind deșeurile¹, Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri² și Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje³. În acest sens, propunerea abordează situația menționată mai sus în concordanță cu obiectivele Foii de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor⁴ și ale celui de al 7-lea program de acțiune pentru mediu⁵, inclusiv punerea

¹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

² Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

³ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

⁴ COM(2011) 571.

⁵ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

în aplicare integrală a ierarhiei deșeurilor⁶ în toate statele membre, scăderea, în valori absolute și pe cap de locuitor, a generării de deșeurii și dezvoltarea unei strategii cuprinzătoare de combatere a deșeurilor alimentare inutile, asigurând o reciclare de bună calitate și utilizarea deșeurilor reciclate ca sursă majoră și fiabilă de materii prime pentru Uniune, limitând valorificarea energetică la materialele nereciclabile și limitând depozitarea de deșeurii la deșeurile nerecuperabile. Propunerea contribuie, de asemenea, la punerea în aplicare a inițiativei UE privind materiile prime⁷.

În plus, propunerea cuprinde elemente de simplificare a obligațiilor de raportare incluse în Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, în Directiva 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz⁸ și în Directiva 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori⁹.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

2.1 Studii

Principalele trei studii efectuate în ultimii doi ani au stat la baza evaluării impactului și a propunerii legislative¹⁰ prin furnizarea unei evaluări a aspectelor tehnologice și socioeconomice, precum și a raportului costuri-beneficii aferente punerii în aplicare și dezvoltării ulterioare a legislației UE privind deșeurile.

2.2 Consultare internă

La 16 aprilie 2012 a fost creat un grup de coordonare privind evaluarea impactului. La cele 5 reuniuni ale grupului de coordonare privind evaluarea impactului au fost invitate să participe următoarele direcții generale: SG, ECFIN, ENTR, CLIMA, JRC și ESTAT. Grupul de coordonare privind evaluarea impactului a urmărit pregătirea evaluării impactului.

2.3 Consultare externă

Comisia a elaborat o listă orientativă a problemelor care trebuie abordate și primele interviuri cu principalele părți interesate au început în februarie 2013. În conformitate cu standardele minime în privința consultărilor, în iunie 2013 a fost lansată o consultare publică online, care s-a încheiat în septembrie 2013.

Au fost transmise 670 de răspunsuri care reflectă un grad ridicat de preocupare în rândul publicului referitor la situația gestionării deșeurilor în UE și nivelul înalt al așteptărilor privind acțiunea UE în acest domeniu.

⁶ Ierarhia deșeurilor acordă prioritate în primul rând prevenirii, urmată de reutilizare, reciclare înainte de valorificarea energetică și de eliminare, care include stocarea în depozitele de deșeurii și incinerarea fără valorificare energetică.

⁷ COM(2013) 442.

⁸ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34-43).

⁹ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1-14).

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>

<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>

<http://www.wastemodel.eu/>

2.4 Evaluarea impactului

Împreună cu prezenta propunere sunt publicate un raport privind evaluarea impactului și un rezumat. Evaluarea impactului analizează principalele efecte asupra mediului, precum și efectele sociale și economice ale diferitelor opțiuni de politică în vederea îmbunătățirii gestionării deșeurilor în UE. Diverse niveluri de ambiție sunt evaluate și comparate cu un „scenariu de referință”, în scopul de a identifica instrumentele și obiectivele cele mai adecvate, urmărindu-se în același timp reducerea la minimum a costurilor și sporirea maximă a beneficiilor.

La 8 aprilie 2014, Comitetul de evaluare a impactului din cadrul Comisiei a emis un aviz pozitiv privind evaluarea impactului, formulând totodată o serie de recomandări pentru a îmbunătăți raportul. Comitetul a solicitat să se clarifice suplimentar definirea problemei și necesitatea de a impune noi obiective intermediare, să se consolideze argumentele în favoarea unei interdicții privind depozitarea deșeurilor din punctul de vedere al subsidiarității și al proporționalității și a unor obiective uniforme pentru toate statele membre, precum și să se explice mai în detaliu modul în care performanțele diferite ale statelor membre sunt luate în considerare în cadrul propunerii.

Examinarea în continuare a opțiunilor de politică prezentate în evaluarea impactului a condus la concluzia că o combinație între opțiunile 2 și 3.7 va aduce următoarele beneficii:

- reducerea sarcinilor administrative în special pentru unitățile sau întreprinderile mici, simplificarea și o mai bună punere în aplicare, inclusiv prin menținerea unor obiective adecvate scopului;
- crearea de locuri de muncă – până în 2030 ar putea fi create peste 180 000 de locuri de muncă, pentru majoritatea acestora fiind imposibilă o delocalizare în afara UE;
- reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră – în perioada 2014-2030 s-ar putea evita generarea a aproximativ 443 de milioane de tone de gaze cu efect de seră;
- efecte pozitive asupra competitivității sectoarelor de gestionare și de reciclare a deșeurilor din UE, precum și asupra sectorului de prelucrare din UE (creșterea răspunderii extinse a producătorilor, riscuri reduse aferente accesului la materii prime);
- reintegrarea în economia UE a materiilor prime secundare, care, la rândul său, va reduce dependența UE de importurile de materii prime.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1 Rezumatul acțiunii propuse

Principalele modificări ale propunerii sunt:

- alinierea definițiilor și eliminarea cerințelor legale perimate;
- simplificarea și raționalizarea obligațiilor de raportare;
- introducerea unui sistem de avertizare timpurie pentru monitorizarea conformității cu obiectivele în materie de reciclare;
- introducerea unor condiții minime de funcționare pentru răspunderea extinsă a producătorilor;
- majorarea obiectivului de pregătire pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor municipale la 70 % până în 2030;
- majorarea obiectivelor de reutilizare și reciclare a deșeurilor de ambalaje;

- restricționarea depozitării deșeurilor municipale nereziduale până în 2030;
- alinierea la dispozițiile articolelor 290 și 291 din TFUE privind actele delegate și actele de punere în aplicare.

Măsurile enumerate mai sus ar constitui cadrul juridic necesar pentru a permite statelor membre să își elaboreze politicile și legislația în domeniul prevenirii generării de deșeuri și al reciclării acestora.

3.2 Temeiul juridic și dreptul de a acționa

Prezenta directivă modifică șase directive referitoare la gestionarea unor tipuri diferite de deșeuri. Patru dintre aceste directive (Directiva 2008/98/CE, Directiva 1999/31/CE, Directiva 2000/53/CE și Directiva 2012/19/UE) au fost adoptate în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE, Directiva 2006/66/CE a fost adoptată în temeiul articolului 192 alineatul (2) și al articolului 114 din TFUE, iar Directiva 94/62/CE a fost adoptată în temeiul articolului 114 din TFUE. Prin urmare, prezenta directivă are ca temei articolul 192 alineatul (1) din TFUE și articolul 114 din TFUE în ceea ce privește articolul 2.

Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE stabilește un obiectiv de 50 % în privința pregătirii pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor menajere și a deșeurilor similare și un obiectiv de 70 % în privința pregătirii pentru reutilizarea, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială a deșeurilor nepericuloase provenind din activitățile de construcție și demolări până în 2020. În temeiul articolului 11 alineatul (4), până la 31 decembrie 2014, Comisia examinează aceste obiective în vederea consolidării lor, dacă acest lucru este necesar, și pentru a lua în considerare stabilirea unor obiective pentru alte fluxuri de deșeuri, luând în considerare efectele asupra mediului, economice și sociale semnificative pe care le are stabilirea obiectivelor. În conformitate cu articolul 9 litera (c), Comisia ar trebui să stabilească, până la sfârșitul anului 2014, obiectivele pentru 2020 în materie de prevenire a generării de deșeuri și de decuplare, care să se bazeze pe cele mai bune practici în vigoare, inclusiv, dacă este cazul, o reexaminare a indicatorilor menționați la articolul 29 alineatul (4). În fine, în temeiul articolului 37 alineatul (4), în primul raport întocmit până la 12 decembrie 2014, Comisia reexaminează o serie de măsuri, inclusiv scheme de responsabilitate a producătorului pentru anumite fluxuri de deșeuri, obiective, indicatori și măsuri privind reciclarea, precum și operațiuni de valorificare de materiale și energie care ar putea contribui la îndeplinirea mai eficientă a obiectivelor stabilite la articolele 1 și 4.

Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 1999/31/CE stabilește trei obiective pentru reducerea volumului de deșeuri municipale biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri și interzice stocarea în depozitele de deșeuri a anumitor fluxuri de deșeuri. Ultimul obiectiv privind reducerea volumului de deșeuri municipale biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri trebuie să fie realizat de statele membre până la 16 iulie 2016. În temeiul articolului 5 alineatul (2), acest obiectiv este reexaminat până la 16 iulie 2014 în vederea confirmării sau modificării sale în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a mediului și în lumina experienței practice acumulate de statele membre în îndeplinirea celor două obiective anterioare.

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/62/CE prevede obiective pentru valorificarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje care, în temeiul articolului 6 alineatul (5), se stabilesc o dată la cinci ani pe baza experienței practice acumulate în statele membre și a rezultatelor cercetării științifice și ale tehnicilor de evaluare, cum ar fi evaluările ciclului de viață și analiza cost-beneficii.

3.3 Principiile subsidiarității și proporționalității

Propunerea este conformă cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Propunerea se limitează la modificarea directivelor menționate mai sus, prin furnizarea unui cadru care stabilește obiective comune, lăsând statelor membre libertatea de a decide metodele exacte de punere în aplicare.

3.4 Documente explicative

Comisia consideră că sunt necesare documente explicative pentru a îmbunătăți calitatea informațiilor privind transpunerea directivei, din motivele expuse în continuare.

Legislația în domeniul deșeurilor este deseori transpusă într-o manieră extrem de descentralizată în statele membre, inclusiv la nivel regional sau local, și în cadrul mai multor acte juridice, în funcție de structura administrativă a unui stat membru. Prin urmare, în procesul de transpunere a directivelor modificate, statele membre pot fi nevoite să modifice o serie largă de acte legislative la nivel național, regional și local.

Prezenta directivă modifică șase directive diferite referitoare la deșeurile și afectează un număr important de măsuri obligatorii din punct de vedere juridic, cuprinzând inclusiv o modificare extinsă a obiectivelor prevăzute în Directiva-cadru privind deșeurile, Directiva privind depozitele de deșeurile și Directiva privind ambalajele și o simplificare a Directivei privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), a Directivei privind vehiculele scoase din uz (VSU) și a Directivei privind bateriile. Aceasta reprezintă o revizuire complexă a legislației în domeniul deșeurilor, care va afecta probabil o serie de acte legislative naționale.

Obiectivele revizuite pentru gestionarea deșeurilor prevăzute în directivele modificate sunt interconectate și, ca atare, ar trebui să fie atent transpuse în legislația națională, iar ulterior integrate în sistemele naționale de gestionare a deșeurilor.

Dispozițiile directivelor modificate vor afecta o serie amplă de părți interesate din sectorul public și privat din statele membre și vor avea un impact important asupra investițiilor planificate și a viitoarelor infrastructuri din sistemele de gestionare a deșeurilor. Transpunerea completă și corectă a directivelor modificate este esențială pentru a garanta faptul că obiectivele acestora (și anume, protejarea sănătății umane și a mediului, eficiența sporită a utilizării resurselor și asigurarea funcționării pieței interne, precum și evitarea obstacolelor în calea schimburilor comerciale și evitarea restricționării concurenței în cadrul UE) sunt îndeplinite.

Factorii enumerați mai sus pot să sporească riscurile unei transpuneri și puneri în aplicare incorecte ale directivei și pot complica sarcina Comisiei de monitorizare a aplicării legislației UE. Pentru a se asigura conformitatea legislației naționale cu dispozițiile directivelor revizuite referitoare la deșeurile, este esențial să existe informații clare cu privire la transpunerea acestora.

Cerința de a furniza documente explicative poate crea o sarcină administrativă suplimentară pentru unele state membre. Cu toate acestea, sunt necesare documente explicative pentru a se putea verifica în mod eficace dacă transpunerea este completă și corectă, ceea ce este esențial din motivele menționate anterior, neexistând alte măsuri mai puțin împovărătoare care să permită o verificare eficientă. În plus, documentele explicative pot contribui în mod semnificativ la reducerea sarcinii administrative aferente monitorizării de către Comisie a conformității; în absența acestora, ar fi necesare resurse considerabile și numeroase contacte cu autoritățile naționale pentru a urmări metodele de transpunere în toate statele membre. Prin urmare, posibila sarcină administrativă suplimentară legată de furnizarea unor documente

explicative este proporțională cu scopul urmărit, și anume acela de a asigura o transpunere eficace și de a îndeplini integral obiectivele directivelor revizuite.

Având în vedere cele de mai sus, este oportun să li se solicite statelor membre ca notificarea măsurilor lor de transpunere să fie însoțită de unul sau mai multe documente în care să se explice relația dintre dispozițiile prezentei directive care modifică legislația în domeniul deșeurilor și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere.

3.5 Competențele delegate și de executare ale Comisiei

Articolul 1 alineatele (2), (3), (5), (7), (8), (13), (14), (16), (18), (20) și (21), articolul 2 alineatele (2), (5), (6), (8) și (9), articolul 3 alineatele (6) și (7), modificarea propusă la articolul 4 și articolul 6 alineatul (1) din prezenta propunere precizează competențele delegate și de punere în aplicare ale Comisiei prevăzute în Directivele 2008/98/CE, 94/62/CE și, respectiv, 1999/31/CE și stabilesc procedurile corespunzătoare pentru adoptarea actelor în cauză.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene și, prin urmare, nu este însoțită de fișa financiară prevăzută la articolul 31 din Regulamentul financiar [Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului].

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșuri, a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) și, în ceea ce privește articolul 2 din prezenta directivă, articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹²,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, a proteja sănătatea umană și a asigura utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale.
- (2) Prin urmare, temeiul juridic pentru modificarea Directivelor 1999/31/CE, 2000/53/CE, 2006/66/CE, 2008/98/CE și 2012/19/UE este articolul 192 alineatul (2) din tratat. Cu toate acestea, întrucât Directiva 94/62/CE este o măsură care asigură funcționarea pieței interne, aceasta ar trebui modificată în temeiul articolului 114 din tratat. Din motive de simplificare și de economie procedurală, este oportună modificarea tuturor acestor directive printr-un singur act de modificare.
- (3) Comisia a revizuit obiectivele stabilite la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹³, la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului¹⁴ și la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵. În cadrul revizurii

¹¹ JO C , , p. .

¹² JO C , , p. .

¹³ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

¹⁴ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

¹⁵ Directiva 96/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

efectuate, Comisia a concluzionat că este oportun să modifice obiectivele respective pentru ca acestea să reflecte mai bine nevoile economiei circulare prin creșterea gradului de pregătire pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor municipale și a deșeurilor de ambalaje și prin eliminarea depozitării deșeurilor nepericuloase destinate depozitelor de deșeuri.

- (4) Multe state membre încă nu au dezvoltat complet infrastructura necesară de gestionare a deșeurilor, planificând în prezent investiții în acest domeniu. Prin urmare, este esențial să se stabilească obiective clare de politică pentru a evita blocarea materiilor prime secundare în partea inferioară a ierarhiei deșeurilor.
- (5) Deșeurile municipale reprezintă aproximativ între 7 % și 10 % din totalul deșeurilor generate în Uniune; acest flux de deșeuri se numără însă printre cele mai complexe fluxuri de gestionat, iar modul în care este gestionat oferă un bun indiciu privind calitatea sistemului global de gestionare a deșeurilor dintr-o țară. Provocările legate de gestionarea deșeurilor municipale derivă din faptul că aceste deșeuri sunt foarte complexe și au o compoziție mixtă, se află în proximitate directă de cetățeni și au un grad foarte ridicat de vizibilitate publică. Prin urmare, pentru gestionarea lor este necesar un sistem de gestionare a deșeurilor foarte complex, inclusiv o schemă eficientă de colectare, trebuie să fie implicați în mod activ cetățenii și întreprinderile și sunt necesare o infrastructură adaptată la compoziția specifică a deșeurilor, precum și un sistem de finanțare elaborat. Țările care au dezvoltat sisteme eficiente de gestionare a deșeurilor municipale au, în general, rezultate mai bune în ceea ce privește gestionarea globală a deșeurilor.
- (6) Deșeurile de ambalaje și deșeurile municipale biodegradabile reprezintă o mare parte a deșeurilor municipale, precum și a deșeurilor menajere și a deșeurilor similare. Prin urmare, este necesar să se examineze în același timp impacturile stabilirii de obiective pentru gestionarea acestor fluxuri de deșeuri.
- (7) Deșeurile industriale, comerciale și miniere sunt extrem de diversificate din punctul de vedere al compoziției și al volumului și sunt foarte diferite, în funcție de structura economică a unui stat membru, de structura sectorului industrial sau comercial care generează deșeurile ori de densitatea industrială sau comercială dintr-o anumită zonă geografică. Prin urmare, pentru cea mai mare parte a deșeurilor industriale și miniere, o abordare orientată spre sectorul industrial, cu utilizarea BREF [documentelor de referință pentru cele mai bune tehnici disponibile (BAT)], pentru a aborda problemele specifice legate de gestionarea unui anumit tip de deșeuri reprezintă o soluție adecvată¹⁶. Cu toate acestea, deșeurile de ambalaje industriale și comerciale vor continua să fie reglementate de dispozițiile Directivei 94/62/CE și ale Directivei 2008/98/CE, inclusiv ale versiunilor lor îmbunătățite.
- (8) Printr-o majorare progresivă a obiectivelor existente privind pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor municipale și prin eliminarea deșeurilor reciclabile din depozitele de deșeuri, astfel încât acestea să reprezinte cel mult 25 % din deșeurile

¹⁶ Activitățile industriale și miniere fac obiectul BREF [documente de referință pentru cele mai bune tehnici disponibile (BAT)] elaborate în temeiul Directivei 2010/75/UE privind emisiile industriale (JO L 334, 17.12.2010, p. 17) și al Directivei 2006/21/CE privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive (JO L 102, 11.4.2006, p. 15), care includ informații privind prevenirea utilizării resurselor și a generării de deșeuri, reutilizarea, reciclarea și valorificarea. Revizuirea în curs a documentelor BREF și adoptarea de către Comisie a concluziilor BAT vor consolida impactul acestor documente BREF privind practicile industriale care conduc la câștiguri suplimentare în ceea ce privește eficiența resurselor și un nivel mai ridicat de reciclare și valorificare a deșeurilor.

depozitate până în 2025, ar trebui să se garanteze că materialele din deșeuri valoroase din punct de vedere economic sunt recuperate în mod progresiv și eficace prin gestionarea adecvată a deșeurilor și în conformitate cu ierarhia deșeurilor. Astfel ar trebui să se asigure faptul că materialele valoroase din punct de vedere economic pe care le conțin deșeurile sunt reintroduse în economia europeană, realizându-se astfel un progres în ceea ce privește punerea în aplicare a inițiativei privind materiile prime¹⁷ și crearea unei economii circulare.

- (9) S-ar obține beneficii clare pentru mediu, precum și beneficii clare de ordin economic și social în urma majorării suplimentare a obiectivelor prevăzute în Directivele 2008/98/CE, 94/62/CE și 1999/31/CE în privința reutilizării și reciclării deșeurilor municipale și a deșeurilor de ambalaje, începând cu fluxurile de deșeuri care pot fi reciclate cu ușurință (de exemplu, materiale plastice, metale, sticlă, hârtie, lemn, biodeșeuri).
- (10) Respectarea obligației de a institui sisteme separate de colectare a hârtiei, metalului, plasticului și sticlei este esențială pentru creșterea ratelor de pregătire pentru reutilizare și de reciclare a deșeurilor municipale în statele membre. În plus, colectarea separată a biodeșeurilor introdusă prin prezenta propunere ar trebui să contribuie la prevenirea contaminării materialelor reciclabile.
- (11) Având în vedere combinarea obiectivelor de reciclare și restricțiile privind depozitarea deșeurilor prevăzute de prezenta propunere, obiectivele la nivelul Uniunii pentru valorificarea energetică și obiectivele maxime de reciclare a deșeurilor de ambalaje prevăzute de Directiva 94/62/CE nu mai sunt necesare și, prin urmare, ar trebui eliminate.
- (12) Din obiectivele prevăzute în prezenta propunere rezultă că statele membre ar trebui să sprijine utilizarea materialelor valorificate, cum ar fi hârtia și lemnul valorificate, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, cu scopul de a asigura aprovizionarea cu materii prime și de a apropia Uniunea de o „societate a reciclării” și, ori de câte ori este posibil, nu ar trebui să sprijine stocarea în depozite de deșeuri sau incinerarea unor astfel de materiale. Statele membre nu ar trebui să sprijine incinerarea deșeurilor care pot fi reciclate într-un mod fezabil din punct de vedere tehnic și economic și în condiții de siguranță pentru mediu. Considerentul 29 din Directiva 2008/98/CE ar trebui interpretat în acest context.
- (13) Prezenta propunere vizează stabilirea unor orientări clare pentru politica Uniunii de gestionare a deșeurilor, garantând în acest fel securitatea investițiilor pentru statele membre și pentru sectorul industrial. În elaborarea strategiilor lor naționale de gestionare a deșeurilor și în planificarea investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, statele membre ar trebui să utilizeze judicios fondurile structurale și de investiții europene, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, promovând pregătirea pentru reutilizare și reciclare.
- (14) Comisia a stabilit obiective pentru reciclarea deșeurilor de ambalaje din plastic pentru anul 2025, ținând cont de ceea ce era fezabil din punct de vedere tehnic la momentul revizuirii directivei; Comisia poate propune noi niveluri ale obiectivelor referitoare la materialele plastice pentru anul 2030, în baza unei analize a progreselor înregistrate de statele membre către atingerea obiectivelor respective, luând în considerare evoluția

¹⁷ COM(2013) 442.

tipurilor de materiale plastice introduse pe piață și dezvoltarea unor noi tehnologii de reciclare.

- (15) Colectarea separată și reciclarea metalelor feroase și a aluminiului ar avea importante beneficii economice și de mediu, deoarece astfel s-ar colecta o cantitate mai mare de aluminiu. Obiectivul de reutilizare și reciclare pentru ambalajele din metal ar trebui, prin urmare, să fie împărțit în obiective separate pentru cele două tipuri de deșuri.
- (16) Există diferențe mari între statele membre în domeniul gestionării deșeurilor, în special în privința deșeurilor municipale. Pentru a asigura o punere în aplicare mai bună, mai rapidă și mai uniformă a legislației în domeniul deșeurilor și pentru a anticipa deficiențele legate de punerea în aplicare, ar trebui înființat un sistem de avertizare timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor pentru atingerea obiectivelor.
- (17) Directiva 2008/98/CE introduce definiții de bază privind gestionarea deșeurilor. Pentru a asigura o mai mare coerență a legislației în domeniul deșeurilor, definițiile din Directivele 94/62/CE și 1999/31/CE ar trebui să fie aliniate la cele prevăzute în Directiva 2008/98/CE.
- (18) În Directiva 2008/98/CE ar trebui incluse definiții ale deșeurilor municipale, ale deșeurilor alimentare și ale rambleiajului, iar în Directiva 1999/31/CE ar trebui inclusă definiția deșeurilor reziduale pentru a clarifica domeniul de aplicare al acestor noțiuni.
- (19) Datele statistice raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în exercițiul de evaluare a respectării legislației privind deșeurile. Introducerea unui ghiseu unic pentru toate datele referitoare la deșuri, eliminarea obligațiilor de raportare perimate și evaluarea comparativă a metodologiilor naționale de raportare, însoțite de verificarea de către terți a calității datelor ar trebui să amelioreze calitatea și fiabilitatea statisticilor.
- (20) Producătorii de mărfuri și produse ar trebui să aibă o răspundere în ceea ce privește gestionarea deșeurilor care rezultă post-consum. Sistemele de răspundere extinsă a producătorilor reprezintă o parte esențială a gestionării eficiente a deșeurilor, însă eficacitatea și performanța lor diferă în mod semnificativ de la un stat membru la altul. Prin urmare, este necesar să se stabilească cerințe minime de funcționare în ceea ce privește responsabilitatea extinsă a producătorilor, menite să internalizeze costurile de gestionare a sfârșitului ciclului de viață potrivit unor standarde de mediu ridicate și oferind un stimul producătorilor să țină seama de considerații de mediu de-a lungul ciclului de viață al produselor, de la faza de proiectare până la sfârșitul ciclului lor de viață, în scopul de a reduce costurile și de a stimula performanța, precum și de a asigura condiții de concurență echitabile și a evita obstacolele în calea funcționării pieței interne.
- (21) Gestionarea adecvată a deșeurilor periculoase reprezintă în continuare o problemă în Uniune, iar datele privind tratarea acestora lipsesc parțial. Prin urmare, este necesar să se consolideze mecanismele de ținere a evidenței și de trasabilitate prin înființarea de registre electronice pentru deșeurile periculoase în statele membre. Colectarea de date în format electronic ar trebui să fie extinsă pentru a include alte tipuri de deșuri, în scopul de a simplifica sistemul de ținere a evidenței pentru întreprinderi și administrații și a îmbunătăți procesul de monitorizare a fluxurilor de deșuri în Uniune.
- (22) Pentru a asigura securitatea aprovizionării cu materii prime critice și în concordanță cu inițiativa privind materiile prime și cu obiectivele și țintele din cadrul Parteneriatului

european pentru inovare privind materiile prime¹⁸, statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a asigura cea mai bună gestionare posibilă a deșeurilor care conțin cantități semnificative de materii prime critice¹⁹, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, ținând seama de fezabilitatea economică și tehnologică și de beneficiile pentru mediu. Măsurile cuprinse în prezenta directivă, de exemplu, obiectivele de reciclare pentru deșeurile municipale și interdicția de eliminare a metalelor, inclusiv a metalelor prezente în produsele defecte, stocate în depozitele de deșeurii nepericuloase, vor sprijini măsurile întreprinse la nivel național.

- (23) Pentru a sprijini în continuare punerea eficace în aplicare a inițiativei privind materiile prime, statele membre ar trebui să includă în planurile lor naționale de gestionare a deșeurilor măsuri corespunzătoare privind colectarea și valorificarea deșeurilor care conțin cantități semnificative de materii prime critice.
- (24) Având în vedere efectele negative ale risipei de alimente asupra mediului și impactul negativ al acesteia, ar trebui stabilit un cadru care să permită statelor membre să colecteze și să raporteze nivelurile de deșeurii alimentare din toate sectoarele într-un mod comparabil și care să le impună să elaboreze planuri naționale de prevenire a generării de deșeurii alimentare cu obiectivul ambițios de reducere a deșeurilor alimentare cu 30 % până în 2025.
- (25) În definirea programelor naționale de prevenire a generării de deșeurii alimentare, statele membre ar trebui să fixeze prioritățile în funcție de ierarhia gestionării deșeurilor: prevenire a generării, pregătire pentru reutilizare, reciclare, valorificare și eliminare. În cazul deșeurilor alimentare, ar trebui să se evalueze cu atenție dacă donația, precum și eventuala utilizare a fostelor produse alimentare pentru hrana animalelor ar trebui să aibă prioritate față de compostare, crearea de energie din surse regenerabile și stocarea în depozitele de deșeurii, și pentru ce categorii de deșeurii alimentare ar fi aplicabile aceste opțiuni. Această evaluare ar trebui să ia în considerare în special circumstanțele economice, sănătatea și standardele de calitate și să respecte întotdeauna legislația Uniunii privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale și sănătatea animală.
- (26) Deșeurile, în special cele din plastic, au un impact negativ direct asupra mediului, costurile ridicate de depoluare fiind o povară economică inutilă. Introducerea unor măsuri specifice în planurile de gestionare a deșeurilor, sprijinul financiar din partea producătorilor în cadrul sistemelor de responsabilitate extinsă a producătorilor și aplicarea adecvată de către autoritățile competente ar trebui să contribuie la eradicarea acestei probleme.
- (27) În comunicarea sa privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT): rezultate și etape următoare²⁰, Comisia și-a asumat angajamentul de a evalua, de a simplifica sau de a abroga măsuri legislative ale Uniunii în vederea ușurării sarcinilor pentru întreprinderi, a încurajării creșterii economice și a creării de locuri de muncă. Pentru REFIT, prima prioritate o reprezintă reducerea sarcinii normative impusă unităților și întreprinderilor mici. În urma consultării topului 10 al celor mai împovărătoare acte

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>

¹⁹ COM(2014) 297.

²⁰ Comunicarea Comisiei din 2 octombrie 2013 privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT): rezultate și etape ulterioare [COM(2013) 685].

legislative pentru IMM-uri²¹, legislația privind deșeurile a fost identificată drept un domeniu în care este necesară o eventuală reducere a sarcinii. Ca răspuns la acest apel și în urma unei consultări mai detaliate a unităților și întreprinderilor mici în cadrul unui atelier de lucru pe această temă, care a avut loc la 16 septembrie 2013, ar trebui introdusă o simplificare a cerințelor referitoare la autorizări și înregistrare pentru unitățile și întreprinderile mici.

- (28) Rapoartele de punere în aplicare întocmite de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficace pentru verificarea conformității și asigurarea unei bune puneri în aplicare, generând o sarcină administrativă inutilă. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a prezenta astfel de rapoarte și, în schimb, să se utilizeze exclusiv în scopul monitorizării conformității datele statistice pe care statele membre le transmit în fiecare an Comisiei, indicând data la care este probabil să se îndeplinească obiectivele.
- (29) Este necesar să se continue prezentarea de rapoarte privind anumite aspecte ale punerii în aplicare a Directivei 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului²². Pentru a putea monitoriza mai bine punerea în aplicare a directivei menționate, această raportare ar trebui să se efectueze anual.
- (30) Raportarea fiabilă a datelor statistice privind gestionarea deșeurilor este esențială pentru punerea în aplicare eficientă și asigurarea unor condiții de concurență echitabile între statele membre. Prin urmare, atunci când întocmesc rapoartele referitoare la respectarea obiectivelor stabilite în legislația privind deșeurile, statele membre utilizează cea mai recentă metodologie elaborată de Comisie și de institutele naționale de statistică din statele membre.
- (31) Pentru a completa sau a modifica Directiva 94/62/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 3 alineatul (1), articolul 11 alineatul (3), articolul 19 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (1). Este deosebit de important ca, în timpul desfășurării lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, în momentul pregătirii și al elaborării actelor delegate, ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (32) Pentru a completa sau a modifica Directiva 2008/98/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1), articolul 27 alineatele (1) și (4), articolul 38 alineatele (1), (2) și (3). Este deosebit de important ca, în timpul desfășurării lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, în momentul pregătirii și al elaborării actelor delegate, ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (33) Pentru a completa sau a modifica Directiva 1999/31/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 16. Este deosebit de important ca, în timpul desfășurării lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_ro.htm

²² Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

Comisia, în momentul pregătirii și al elaborării actelor delegate, ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu. Orice modificare adusă anexelor ar trebui efectuată numai în conformitate cu principiile stabilite de prezenta directivă, astfel cum se prevede în anexe. În acest sens, în ceea ce privește anexa II, Comisia ar trebui să țină seama de principiile generale și de procedurile generale pentru testare și de criteriile de acceptare prevăzute în anexa II și ar trebui să stabilească criterii specifice și/sau metode de testare specifice și valori-limită corespunzătoare aferente fiecărei categorii de depozite de deșeuri, inclusiv, dacă este necesar, pentru tipurile specifice de depozite de deșeuri din cadrul fiecărei categorii, inclusiv depozitarea subterană. După caz, Comisia ar trebui să ia în considerare adoptarea propunerilor pentru standardizarea metodelor de control, eșantionare și analiză referitoare la anexe, în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

- (34) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 94/62/CE, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește articolul 12 alineatul (3b) și articolul 19 alineatul (1). Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²³.
- (35) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 1999/31/CE, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește articolul 3 alineatul (3), articolul 5 alineatele (2), (2a) și (2b), anexa I, punctul 3.5 și anexa II, punctul 5. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴.
- (36) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare în ceea ce privește articolul 9 alineatul (3), articolul 11 alineatul (3), articolul 24 alineatul (2), articolul 29 alineatul (4), articolul 33 alineatul (2), articolul 35 alineatul (4), articolul 37 alineatul (4) și articolul 38 alineatul (4). Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵.
- (37) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative, statele membre și-au luat angajamentul de a adăuga la notificarea măsurilor lor de transpunere, în cazuri justificate, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.

²³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

²⁴ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

²⁵ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (38) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Uniune, fapt ce contribuie la protecția, conservarea și îmbunătățirea calității mediului și la utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale în întreaga Uniune, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi, având în vedere amploarea efectelor măsurilor, realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2008/98/CE

Directiva 2008/98/CE se modifică după cum urmează:

(1) articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul punct (1a):

„(1a) «deșeuri municipale» înseamnă deșeuri, astfel cum se prevede în anexa VI;”;

(b) se introduc următoarele puncte (4a) și (4b):

„(4a) «deșeuri alimentare» înseamnă alimente (inclusiv părțile necomestibile) pierdute din lanțul de aprovizionare cu alimente, cu excepția alimentelor utilizate ca materiale, cum ar fi bioproduse, hrană pentru animale, sau a alimentelor trimise pentru redistribuire;

(4b) «deșeuri din construcții și demolări» înseamnă deșeurile corespunzătoare categoriilor de deșeuri care figurează în capitolul 17 din anexa la Decizia 2000/532/CE a Comisiei și în modificările ulterioare, cu excepția deșeurilor periculoase și a materialelor geologice naturale, astfel cum sunt definite în categoria 17 05 04;”

(c) se introduce următorul punct (15a):

„(15a) «valorificare materială» înseamnă orice operațiune de valorificare, exclusiv valorificarea energetică, și reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil;”;

(d) se introduce următorul punct (17a):

„(17a) «rambleiaj» înseamnă oricare dintre următoarele tipuri de valorificare:

(i) valorificarea în cadrul căreia deșeurile sunt utilizate în zonele în care s-au efectuat excavări, cum ar fi mine subterane sau balastiere, pentru refacerea sau consolidarea taluzelor sau pentru amenajări de arhitectură peisagistică;

(ii) valorificarea în cadrul căreia deșeurile sunt utilizate pentru construcții, umplerea unor mine și cariere, recultivare, asanarea terenurilor sau în scopuri de arhitectură peisagistică și în cadrul căreia deșeurile înlocuiesc alte materiale care nu sunt deșeuri și care altfel ar fi fost utilizate în acel scop;”;

(e) se introduce următorul punct (20a):

„(20a) «unități sau întreprinderi mici» înseamnă unități cu mai puțin de 250 de angajați și cu o cifră de afaceri anuală care nu depășește 50 de milioane EUR sau cu un bilanț anual total care nu depășește 43 de milioane EUR;”.

(2) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) oricare alte condiții care trebuie îndeplinite pentru anumite substanțe sau obiecte stabilite în conformitate cu alineatul (2).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate care stabilesc criteriile care trebuie îndeplinite pentru anumite substanțe sau obiecte care sunt considerate subproduse, și nu deșeuri în sensul punctului (1) din articolul 3.”

(3) La articolul 6, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate care se referă la adoptarea criteriilor prevăzute la alineatul (1) și care precizează tipurile de deșeuri cărora li se aplică respectivele criterii. Criteriile specifice încetării statutului de deșeu ar trebui luate în considerare, printre altele, cel puțin în cazul agregatelor, al hârtiei, al sticlei, al metalelor, al anvelopelor, al textilelor și al biodeșeurilor.”

(4) La articolul 6, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu alineatele (1) și (2) sunt considerate ca fiind reciclate în scopul calculării obiectivelor stabilite în prezenta directivă, în Directiva 94/62/CE, în Directiva 2000/53/CE, în Directiva 2006/66/CE și în Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului*, cu excepția cazului în care materialele sunt destinate utilizării drept combustibil sau, cu excepția agregatelor provenite din deșeuri din construcții și demolări, pentru rambleiaj.”

* Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

(5) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate care se referă la actualizarea listei deșeurilor stabilită în Decizia 2000/532/CE.”;

(b) alineatul (5) se elimină.

(6) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă primul paragraf, după cum urmează:

„(1a) Răspunderea extinsă a producătorilor înseamnă răspunderea operațională și/sau răspunderea financiară a producătorului pentru un produs, extinsă la stadiul post-consum din ciclul de viață al produsului.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a încuraja proiectarea de produse cu scopul de a reduce impactul acestora asupra mediului și generarea de deșeuri în cursul producerii și al utilizării ulterioare a produselor, fără a denatura piața internă.

Printre aceste măsuri se numără cele care încurajează dezvoltarea, producția și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul reutilizării și reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor. Măsurile țin seama de impacturile întregului ciclu de viață al produselor.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În momentul elaborării și aplicării răspunderii extinse a producătorilor, statele membre respectă cerințele minime prevăzute în anexa VII.”

(7) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 9*

Prevenirea generării de deșeuri

(1) Statele membre iau măsurile necesare de prevenire a generării de deșeuri.

(2) În fiecare an, Agenția Europeană de Mediu publică un raport care prezintă progresele înregistrate în ceea ce privește prevenirea generării de deșeuri pentru fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblul său, inclusiv în ceea ce privește decuplarea generării de deșeuri de creșterea economică.

(3) Statele membre iau măsuri de prevenire a generării de deșeuri alimentare de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu alimente. Măsurile vizează asigurarea faptului că deșeurile alimentare generate în sectorul de prelucrare, în sectorul vânzării cu amănuntul/distribuției de alimente, în sectorul serviciilor alimentare/sectorul hotelier și în sectorul gospodăriilor scad cu cel puțin 30 % în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și 31 decembrie 2025.

Până la 31 decembrie 2017, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea stabilirii unor condiții uniforme pentru monitorizarea punerii în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri alimentare care au fost adoptate de către statele membre. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”

(8) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text: „(a) cel târziu până la 1 ianuarie 2020, gradul de reciclare și de pregătire pentru reutilizare a deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 50 % din masă;”;

(ii) se adaugă următoarea literă (c):

„(c) cel târziu până la 1 ianuarie 2030, gradul de reciclare și de pregătire pentru reutilizare a deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 70 % din masă.”;

(b) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Comisia poate adopta actele de punere în aplicare necesare pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a obiectivului stabilit la alineatul (2) litera (b) în ceea ce privește rambleiajul. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).

(4) Pentru a calcula dacă au fost îndeplinite obiectivele stabilite la alineatul (2) literele (a) și (c), prin masa deșeurilor pregătite pentru reutilizare și reciclate se înțelege masa deșeurilor care au fost incluse într-un proces final de pregătire pentru

reutilizare sau de reciclare minus masa eventualelor materiale care au fost aruncate în cursul acestui proces din cauza prezenței de impurități și care trebuie să fie eliminate sau să fie supuse altor operațiuni de valorificare.

Cu toate acestea, în cazul în care materialele aruncate reprezintă 2 % sau mai puțin din masa deșeurilor incluse în procesul respectiv, prin masa deșeurilor pregătite pentru reutilizare și reciclate se înțelege masa deșeurilor care au fost incluse într-un proces final de pregătire pentru reutilizare sau de reciclare.

(5) Pentru a calcula dacă a fost îndeplinit obiectivul stabilit la alineatul (2) litera (b), prin masa deșeurilor pregătite pentru reutilizare, reciclate și valorificate sub formă de materiale se înțelege masa deșeurilor care au fost incluse într-un proces final de pregătire pentru reutilizare, de reciclare și de valorificare sub formă de alte materiale minus masa eventualelor materiale care au fost aruncate în cursul procesului final de pregătire pentru reutilizare, de reciclare sau de valorificare materială din cauza prezenței de impurități care trebuie să fie eliminate sau să fie supuse altor operațiuni de valorificare.

Cu toate acestea, în cazul în care materialele aruncate reprezintă 2 % sau mai puțin din masa deșeurilor incluse în procesul respectiv, prin masa deșeurilor pregătite pentru reutilizare și reciclate se înțelege masa deșeurilor care au fost incluse într-un proces final de pregătire pentru reutilizare sau de reciclare.”

(9) Se introduce următorul articol 11a:

„Articolul 11a

Sistemul de avertizare timpurie

(1) Cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, Comisia publică următoarele rapoarte:

- (a) în 2017, un raport privind îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b);
- (b) în 2022, un raport privind îndeplinirea obiectivului stabilit la articolul 9 alineatul (3);
- (c) în 2027, un raport privind îndeplinirea obiectivului stabilit la articolul 11 alineatul (2) litera (c).

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o evaluare a perioadei de timp preconizate pentru îndeplinirea obiectivelor de către fiecare stat membru și
- (c) o listă a statelor membre expuse riscului de a nu îndeplini aceste obiective în termenele-limită respective, împreună cu recomandări corespunzătoare.

După caz, rapoartele pot aborda punerea în aplicare a unor cerințe suplimentare față de cele enumerate la alineatul (1).

(3) În termen de șase luni de la data publicării raportului Comisiei, statele membre expuse riscului de a nu îndeplini obiectivele transmit Comisiei un plan de conformitate care prezintă în detaliu măsurile pe care intenționează să le adopte pentru îndeplinirea obiectivelor. Planul de conformitate ia în considerare recomandările Comisiei, astfel cum se prevede la alineatul (2) litera (c), măsurile din anexa VIII sau eventuale alte măsuri corespunzătoare. Acesta indică data preconizată de asigurare a conformității.

(4) În momentul prezentării unui plan de conformitate ca răspuns la raportul elaborat de Comisie în temeiul alineatului (1) litera (a), statele membre pot solicita prelungirea termenului menționat la articolul 11 alineatul (2) litera (a) cu maximum trei ani.

Cu excepția cazului în care Comisia ridică obiecții cu privire la planul de conformitate în termen de cinci luni de la primirea sa, cererea de prelungire se consideră a fi acceptată.

În cazul în care sunt ridicate obiecții, Comisia solicită statului membru în cauză să prezinte o versiune revizuită a planului de conformitate în termen de două luni de la primirea observațiilor Comisiei.

Comisia evaluează versiunea revizuită a planului de conformitate în termen de două luni de la primirea acesteia și acceptă sau respinge în scris cererea de prelungire. În absența unui răspuns din partea Comisiei în termenul respectiv, cererea de prelungire se consideră a fi acceptată.”

(10) Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Controlul deșeurilor periculoase

Statele membre adoptă măsurile necesare menite să asigure faptul că generarea, colectarea și transportul deșeurilor periculoase, precum și stocarea și tratarea acestora se realizează în condiții de protecție pentru mediu și pentru sănătatea umană, în vederea respectării principiilor prevăzute la articolul 13, inclusiv acțiuni care să garanteze trasabilitatea și controlul deșeurilor periculoase, începând cu generarea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu cerințele articolelor 35 și 36.

În acest scop, statele membre utilizează informațiile care au fost puse la dispoziția autorităților competente și care au fost colectate în temeiul articolului 35.”

(11) La articolul 22, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În scopul de a reduce la minimum contaminarea materialelor din deșeuri, statele membre asigură colectarea separată a biodeșeurilor până în 2025.

Comisia efectuează o evaluare privind gestionarea biodeșeurilor în vederea prezentării unei propuneri, dacă este cazul. Evaluarea examinează oportunitatea stabilirii unor cerințe minime pentru gestionarea biodeșeurilor și a unor criterii de calitate pentru compostul și digestatul din biodeșeuri, în vederea garantării unui nivel înalt de protecție a sănătății umane și a mediului.”

(12) Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

Derogări de la obligația de autorizare

Statele membre pot acorda unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) pentru următoarele operațiuni:

- (a) colectarea deșeurilor nepericuloase;
- (b) transportul deșeurilor nepericuloase;
- (c) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție sau
- (d) valorificarea deșeurilor.”

(13) Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Înregistrarea

(1) În cazul în care următoarele nu fac obiectul obligațiilor de autorizare, statele membre se asigură că autoritatea competentă ține un registru al:

- (a) unităților sau întreprinderilor care colectează ori transportă deșeuri în sistem profesional;
- (b) agenților sau brokerilor și al
- (c) unităților sau întreprinderilor care fac obiectul derogărilor de la obligațiile de autorizare, în temeiul articolului 24.

Atunci când este posibil, se folosesc documentele existente deținute de autoritatea competentă în vederea obținerii de informații relevante pentru acest proces de înregistrare în vederea reducerii sarcinii administrative.

(2) Statele membre pot acorda derogări de la obligația prevăzută la alineatul (1) unităților sau întreprinderilor mici care colectează sau transportă cantități foarte mici de deșeuri nepericuloase.

Comisia poate adopta actele de punere în aplicare necesare pentru a stabili modul în care se stabilește pragul aferent cantităților foarte mici. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”

(14) Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate care stabilesc standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare care necesită o autorizație în temeiul articolului 23, în cazul în care există dovezi că se poate obține un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului, ca urmare a aplicării unor astfel de standarde minime.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate care stabilesc standarde minime pentru activitățile care trebuie înregistrate în temeiul articolului 26 alineatul (1) literele (a) și (b), în cazul în care există dovezi că se poate obține un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului sau evitarea perturbării pieței interne, ca urmare a aplicării unor astfel de standarde minime.”

(15) Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (b) se modifică după cum urmează:

„(b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv eventuale dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime esențiale sau fluxurile de deșeuri abordate de legislația specifică a Uniunii;”;

(b) la alineatul (3), se adaugă următoarea literă (f):

„(f) măsuri de combatere a generării de deșeuri.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele privind planificarea gestionării deșeurilor, stabilite la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, precum și cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din prezenta directivă și la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE.”

(16) Articolul 29 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următoarea teză:

„Statele membre includ în programele lor măsuri specifice destinate să reducă generarea de deșeuri alimentare, astfel cum se specifică la articolul 9 alineatul (3) din prezenta directivă.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în scopul de a stabili indicatorii pentru măsurile de prevenire a generării de deșeuri. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”

(17) La articolul 33, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul de notificare a informațiilor cu privire la adoptarea respectivelor planuri și programe și a versiunilor lor substanțial revizuite. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”

(18) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Unitățile sau întreprinderile menționate la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri în sistem profesional sau care acționează în calitate de agenți sau brokeri de deșeuri țin o evidență cronologică a cantității, a naturii și a originii deșeurilor și, dacă este cazul, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri și pun aceste informații la dispoziția autorităților competente:

(a) în cazul deșeurilor periculoase, aceste informații se pun la dispoziție în fiecare an până la data de 31 decembrie;

(b) în cazul deșeurilor nepericuloase, aceste informații se pun la dispoziție la cererea autorității competente;”;

(b) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Statele membre instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile periculoase și, după caz, alte fluxuri de deșeuri, care acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. Statele membre utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în conformitate cu registrul european al emisiilor și transferului de poluanți înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006**.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în scopul de a stabili condițiile minime pentru operarea unor astfel de registre. Respectivele acte de punere în

aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”

** Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

(19) La articolul 36, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării sau gestionării necontrolate a deșeurilor, inclusiv a gunoaielor.”

(20) Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 37*

Raportarea

(1) În fiecare an, statele membre transmit Comisiei, în format electronic, datele proprii privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (3) și a articolului 11 alineatul (2) literele (a), (b) și (c), până la data de 31 decembrie a anului următor celui pentru care sunt colectate datele. Aceste date se transmit în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (6). Primul raport acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2019 și 31 decembrie 2019.

(2) În cazul în care deșeurile sunt trimise în vederea pregătirii pentru reutilizare, în vederea reciclării sau a altei valorificări materiale într-un alt stat membru, acestea pot fi luate în calcul numai în raport cu obiectivele statului membru în care au fost colectate în scopurile rapoartelor menționate la alineatul (1).

(3) Deșeurile exportate din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării se iau în calcul pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) numai dacă exportatorul poate dovedi, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, că tratarea în afara Uniunii s-a desfășurat în condiții echivalente cu cerințele legislației relevante a Uniunii privind protecția mediului.

(4) În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) litera (b), cantitatea de deșeuri folosită pentru operațiuni de rambleiaj se raportează separat de cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate ori utilizate pentru alte operațiuni de valorificare materială. Reprelucrarea deșeurilor cu obținerea de materiale care urmează să fie folosite pentru operațiuni de rambleiaj se raportează ca rambleiaj.

(5) Datele raportate de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de control al calității și sunt verificate de un terț independent.

(6) Comisia poate adopta actele de punere în aplicare necesare care stabilesc condiții uniforme de verificare a respectării obiectivelor prevăzute la articolul 9 alineatul (3) și la articolul 11 alineatul (2) literele (a), (b) și (c), care instituie formatul de raportare pentru datele referitoare la aceste obiective și care stabilesc condiții minime pentru verificarea efectuată de un terț. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”

(21) Articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, în scopul de a specifica aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate

la punctul R1 din anexa II. Condițiile climaterice locale, cum ar fi intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de prelucrare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice, astfel cum sunt recunoscute la articolul 299 alineatul (2) al patrulea paragraf din tratat, și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, pentru a modifica anexele I-V, în funcție de progresele științifice și tehnice.”;

(c) se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate necesare pentru a modifica anexele VII și VIII. (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru revizuirea anexei VI. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 39 alineatul (2).”

(22) Se introduce următorul articol 38a:

„*Articolul 38a*

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1), articolul 27 alineatele (1) și (4) și articolul 38 alineatele (1), (2) și (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând de la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentei revizuirii].

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (1), articolul 27 alineatele (1) și (4) și articolul 38 alineatele (1), (2) și (3) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (2), al articolului 6 alineatul (2), al articolului 7 alineatul (1), al articolului 27 alineatele (1) și (4) și al articolului 38 alineatele (1), (2) și (3) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au exprimat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat

Comisia că nu vor prezenta obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

(23) Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 39*

Procedura comitetelor

(1) În scopurile articolului 9 alineatul (3), ale articolului 11 alineatul (3), ale articolului 24 alineatul (2), ale articolului 29 alineatul (4), ale articolului 33 alineatul (2), ale articolului 35 alineatul (4), ale articolului 37 alineatul (4) și ale articolului 38 alineatul (4), Comisia este asistată de Comitetul pentru adaptarea la progresul tehnico-științific și punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului***.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*** Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(24) Se adaugă anexele VI, VII și VIII în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificarea Directivei 94/62/CE

Directiva 94/62/CE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul (1) se elimină următorul text:

„În cazul în care este necesar, Comisia examinează și, după caz, revizuieste exemplele cu caracter ilustrativ pentru definiția ambalajelor din anexa I. Următoarele articole sunt abordate cu prioritate: carcasele de compact discuri și de casete video, ghivecele de flori, tuburile și cilindrii în jurul cărora sunt înfășurate materiale flexibile, suporturile de etichete autoadezive și hârtia de împachetat. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).”;

(b) punctul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. «deșuri de ambalaj» înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj care se încadrează în definiția deșeurilor de la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului*;

*Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).”;

(c) punctele (3)-(10) se elimină;

(d) se adaugă următorul punct (13):

„13. Se aplică definițiile termenilor «deșeuri» , «deșeuri municipale» , «deșeuri periculoase», «prevenire», «pregătire pentru reutilizare», «reutilizare», «valorificare», «reciclare» «eliminare», «gestionarea deșeurilor», «producător de deșeuri» și «deținător de deșeuri» prevăzute la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE.”;

(2) Se adaugă următorul articol 3a:

„*Articolul 3a*

Modificarea anexei I

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 21a, acte delegate de modificare a listei de exemple ilustrative prevăzute în anexa I.”

(3) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu „Pregătirea pentru reutilizare, reciclare și valorificare”;

(b) la alineatul (1) se adaugă următoarele litere (f)-(k):

„(f) până la sfârșitul anului 2020, se va pregăti pentru reutilizare și se va recicla minimum 60 % din masa tuturor deșeurilor de ambalaje;

(g) până la sfârșitul anului 2020, se vor îndeplini următoarele obiective minime de pregătire pentru reutilizare și de reciclare în ceea ce privește următoarele materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje:

- (i) 45 % pentru plastic;
- (ii) 50 % pentru lemn;
- (iii) 70 % pentru metale feroase;
- (iv) 70 % pentru aluminiu;
- (v) 70 % pentru sticlă;
- (vi) 85 % pentru hârtie și carton;

(h) până la sfârșitul anului 2025, se va pregăti pentru reutilizare și se va recicla minimum 70 % din masa tuturor deșeurilor de ambalaje;

(i) până la sfârșitul anului 2025, se vor îndeplini următoarele obiective minime de pregătire pentru reutilizare și de reciclare în ceea ce privește următoarele materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje:

- (i) 60 % pentru plastic;
- (ii) 65 % pentru lemn;
- (iii) 80 % pentru metale feroase;
- (iv) 80 % pentru aluminiu;
- (v) 80 % pentru sticlă;
- (vi) 90 % pentru hârtie și carton;

(j) până la sfârșitul anului 2030, se va pregăti pentru reutilizare și se va recicla minimum 80 % din masa tuturor deșeurilor de ambalaje;

(k) până la sfârșitul anului 2030, se vor îndeplini următoarele obiective minime de pregătire pentru reutilizare și de reciclare în ceea ce privește următoarele materiale specifice conținute în deșeurile din ambalaje:

- (i) 80 % pentru lemn;
- (ii) 90 % pentru metale feroase;
- (iii) 90 % pentru aluminiu;
- (iv) 90 % pentru sticlă”;

(c) se introduce următorul alineat (1a):

„(1a) Pentru a calcula dacă au fost îndeplinite obiectivele stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (a)-(k), prin masa deșeurilor pregătite pentru reutilizare și reciclate se înțelege masa deșeurilor care au fost incluse într-un proces final de pregătire pentru reutilizare sau de reciclare minus masa eventualelor materiale care au fost aruncate în cursul procesului respectiv din cauza prezenței care trebuie să fie eliminate sau să fie supuse altor operațiuni de valorificare.

Cu toate acestea, în cazul în care materialele aruncate reprezintă 2 % sau mai puțin din masa deșeurilor incluse în procesul respectiv, prin masa deșeurilor pregătite pentru reutilizare și reciclate se înțelege masa deșeurilor care au fost incluse într-un proces final de pregătire pentru reutilizare sau de reciclare.”;

(d) se introduce următorul alineat (1b):

„(1b) În cazul în care ambalajele sunt compuse din materiale diferite, fiecare material se ia în considerare separat în vederea calculării obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(k).”;

(e) alineatele (3), (5), (8) și (9) se elimină;

(f) se adaugă următorul alineat (12):

„(12). Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a încuraja proiectarea de ambalaje astfel încât să se reducă impactul acestora asupra mediului și generarea de deșeuri în cursul procesului de producție și al utilizării ulterioare, cu condiția ca astfel de măsuri să evite denaturarea pieței interne și să nu împiedice respectarea prezentei directive de către alte state membre.

Printre aceste măsuri se numără cele care încurajează dezvoltarea, producția și comercializarea de ambalaje cu utilizări multiple, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul reutilizării și al reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor. Măsurile țin seama de impacturile întregului ciclu de viață al ambalajelor.”

(4) Se inserează următorul articol 6a:

„*Articolul 6a*

Sistemul de avertizare timpurie

(1) Cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, Comisia publică următoarele rapoarte:

- (a) în 2017, un raport privind îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (f) și (g);
- (b) în 2022, un raport privind îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (h) și (i);

- (c) în 2027, raportul privind îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (j) și (k).

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (d) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (e) o evaluare a perioadei de timp preconizate pentru îndeplinirea obiectivelor de către fiecare stat membru și
- (f) o listă a statelor membre expuse riscului de nu îndeplini aceste obiective în termenele-limită respective, împreună cu recomandări corespunzătoare.

După caz, rapoartele pot aborda punerea în aplicare a unor cerințe suplimentare față de cele enumerate la alineatul (1).

(3) În termen de șase luni de la data publicării raportului Comisiei, statele membre expuse riscului de a nu îndeplini obiectivele transmit Comisiei un plan de conformitate care prezintă în detaliu măsurile pe care intenționează să le adopte pentru îndeplinirea obiectivelor. Planul de conformitate ia în considerare recomandările Comisiei, astfel cum se prevede la alineatul (2) litera (c), măsurile din anexa VIII la Directiva 2008/98/CE sau eventuale alte măsuri corespunzătoare. Acesta indică data preconizată de asigurare a conformității.”

(5) La articolul 11, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 21a pentru a stabili condițiile în care nivelurile concentrației menționate la alineatul (1) nu se aplică materialelor reciclate și circuitelor de produse aflate într-un lanț închis și controlat, precum și tipurilor de ambalaje scutite de obligația menționată la alineatul (1) a treia liniuță.”

(6) Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu „Sisteme de informații și de rapoarte”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) se inserează următoarele alineate (3a)-(3d):

„(3a) În fiecare an, statele membre transmit Comisiei, în format electronic, datele proprii privind punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (1) literele (a)-(k) până la data de 31 decembrie a anului următor celui pentru care sunt colectate datele. Primul raport acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie [a se introduce anul intrării în vigoare a prezentului act de modificare + 1 an] și 31 decembrie [a se introduce anul intrării în vigoare a prezentului act de modificare + 1 an].

(3b) În cazul în care deșeurile sunt trimise în vederea pregătirii pentru reutilizare, în vederea reciclării sau a altei valorificări materiale într-un alt stat membru, acestea pot fi luate în calcul numai în raport cu obiectivele statului membru în care au fost colectate în scopurile rapoartelor menționate la alineatul (1).

(3c) Deșeurile de ambalaje exportate din Uniune în vederea pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării se iau în calcul în raport cu obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a)-(k) numai dacă exportatorul poate dovedi, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, că tratarea în afara Uniunii s-a

desfășurat în condiții echivalente cu cerințele legislației relevante a Uniunii privind protecția mediului.

(3d) Comisia poate adopta actele de punere în aplicare necesare care stabilesc condiții uniforme de verificare a respectării obiectivelor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a)-(k), care instituie formatul de raportare pentru datele referitoare la aceste obiective și care stabilesc condiții minime pentru verificarea efectuată de un terț. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 21 alineatul (2).”;

(d) alineatul 5 se elimină.

(7) Articolul 17 se elimină.

(8) Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare pentru adaptarea sistemului de identificare menționat la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 10 al doilea paragraf a șasea liniuță la progresul științific și tehnic. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare pentru a stabili formatele de raportare menționate la articolul 12 alineatul (3d). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 21 alineatul (2).”

(9) Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 20*

Măsuri specifice

Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 21a, să adopte acte delegate care sunt necesare pentru a face față oricăror dificultăți întâmpinate în aplicarea dispozițiilor prezentei directive, în special în ceea ce privește materialele de ambalaj inerte introduse pe piață în cantități foarte mici (și anume aproximativ 0,1 % din masă) în Uniune, ambalajele primare ale echipamentelor medicale și ale produselor farmaceutice, ambalajele de mici dimensiuni și ambalajele de lux.”

(10) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 21*

Procedura comitetelor

(1) În scopurile articolelor 12 alineatul (3b) și ale articolului 19 alineatul (1), Comisia este asistată de Comitetul pentru adaptarea la progresul tehnico-științific și punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, instituit în temeiul articolului 39 din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului**.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

** Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

(11) Se adaugă un nou articol 21a:

„*Articolul 21a*

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 1 alineatul (1), articolul 11 alineatul (3), articolul 19 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (1) se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând de la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentei revizuirii].

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (1), articolul 11 alineatul (3), articolul 19 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (1), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 19 alineatul (2) și al articolului 20 alineatul (1) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au exprimat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 3

Modificarea Directivei 1999/31/CE

Directiva 1999/31/CE se modifică după cum urmează:

(1) articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) definițiile termenilor «deșuri», «deșuri municipale», «deșuri periculoase», «valorificare», «reciclare» «eliminare», «producător de deșuri» și «deținător de deșuri» prevăzute la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului * se aplică și în prezenta directivă;

* Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).”

(b) se introduce următoarea literă (aa):

„(aa) «deșuri reziduale» înseamnă deșuri care rezultă dintr-o operațiune de valorificare, inclusiv reciclare, ce nu mai pot fi valorificate și, în consecință, trebuie eliminate;”;

(c) literele (b), (c) și (n) se elimină;

(d) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) «deșeuri nepericuloase» înseamnă orice deșeuri care nu se încadrează în definiția deșeurilor periculoase din Directiva 2008/98/CE;”;

(e) litera (m) se înlocuiește cu următorul text:

„(m) «deșeuri biodegradabile» înseamnă deșeuri de lemn, deșeuri alimentare și deșeuri de grădină, hârtie și carton și orice alte deșeuri care pot face obiectul descompunerii aerobe sau anaerobe;”.

(2) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele alineate (2a), (2b) și (2c):

„(2a) Până la 1 ianuarie 2025, statele membre nu acceptă în depozitele de deșeuri pentru deșeuri nepericuloase următoarele deșeuri: deșeuri reciclabile, inclusiv materiale plastice, metale, sticlă, hârtie și carton, și alte deșeuri biodegradabile.

(2b) Începând de la 1 ianuarie 2025, statele membre nu acceptă în depozitele de deșeuri pentru deșeuri nepericuloase o cantitate de deșeuri care depășește într-un anumit an un procent de 25 % din cantitatea totală de deșeuri municipale generate în anul precedent.

(2c) Până la 1 ianuarie 2030, statele membre depun eforturi să accepte doar deșeuri reziduale în depozitele de deșeuri pentru deșeuri nepericuloase, astfel încât cantitatea totală a deșeurilor destinate unor astfel de depozite să nu depășească 5 % din cantitatea totală de deșeuri municipale generate în anul precedent. Comisia revizuieste acest obiectiv până în 2025 și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă pentru introducerea unui obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic de reducere a depozitelor de deșeuri până în 2030.

(2d) Statele membre nu acceptă stocarea deșeurilor municipale în depozitele de deșeuri inerte.

Comisia va evalua fezabilitatea introducerii de restricții privind stocarea deșeurilor nereziduale în depozitele de deșeuri pentru deșeurile inerte și, până în 2018, va elabora un raport în care va prezenta concluziile sale și, dacă este cazul, va înainta o propunere legislativă.”

(3) Se introduce următorul articol 5a:

„*Articolul 5a*

Sistemul de avertizare timpurie

(1) Cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, Comisia publică următoarele rapoarte,:

- (a) în 2022, un raport privind îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (2a) litera (a) și la alineatul (2b) litera (a);
- (b) în 2027, un raport privind îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (2a) litera (b) și la alineatul (2b) litera (b).

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele informații:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o evaluare a perioadei de timp preconizate pentru îndeplinirea obiectivelor de către fiecare stat membru și

- (c) o listă a statelor membre expuse riscului de nu îndeplini aceste obiective în termenele-limită respective, împreună cu recomandări corespunzătoare.

După caz, rapoartele pot aborda punerea în aplicare a unor cerințe suplimentare față de cele enumerate la alineatul (1).

(3) În termen de șase luni de la data publicării raportului Comisiei, statele membre expuse riscului de a nu îndeplini obiectivele transmit Comisiei un plan de conformitate care prezintă în detaliu măsurile pe care intenționează să le adopte pentru îndeplinirea obiectivelor. Planul de conformitate ia în considerare recomandările Comisiei, astfel cum se prevede la alineatul (2) litera (c), măsurile din anexa VIII la Directiva 2008/98/CE sau eventuale alte măsuri corespunzătoare. Acesta indică data preconizată de asigurare a conformității.”

(4) La articolul 11 alineatul (2), al doilea paragraf se elimină.

(5) La articolul 12, litera (c) se modifică după cum urmează:

„(c) controlul de calitate al operațiilor analitice efectuate în cadrul procedurilor de control și de monitorizare și/sau în cadrul analizelor menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (b) se efectuează în laboratoarele de specialitate acreditate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008²⁶.”

(6) Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Raportarea

(1) În fiecare an, statele membre transmit Comisiei, în format electronic, datele proprii privind punerea în aplicare a obiectivelor și a obligațiilor prevăzute la articolul 5 alineatele (2), (2a) și (2b) până la data de 31 decembrie a anului următor celui pentru care sunt colectate datele. Datele se transmit în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (3). Primul raport acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie [a se introduce anul intrării în vigoare a prezentului act de modificare + 1 an] și 31 decembrie [a se introduce anul intrării în vigoare a prezentului act de modificare + 1 an].

(2) Statele membre raportează datele referitoare la punerea în aplicare a obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (2) până la 1 ianuarie 2025.

(3) Comisia poate adopta actele de punere în aplicare care stabilesc condiții uniforme de verificare a respectării obiectivelor prevăzute la articolul 5 alineatele (2), (2a) și (2b), care instituie formatul de raportare pentru datele referitoare la aceste obiective și care stabilesc condiții minime pentru verificarea efectuată de un terț. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 17 alineatul (2) din prezenta directivă.

(4) Datele raportate de statele membre în conformitate cu alineatele (1) și (2) sunt însoțite de un raport de control al calității și sunt verificate de un terț independent.”

(7) Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

²⁶ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

„Articolul 16

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 17a, să adopte acte delegate pentru a introduce modificările necesare în vederea adaptării anexelor la progresele științifice și tehnice.”

(8) Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Procedura comitetelor

(1) În scopurile articolului 3 alineatul (3), ale articolului 5 alineatele (2), (2a) și (2b), ale anexei I punctul 3.5 și ale anexei II, Comisia este asistată de Comitetul pentru adaptarea la progresul tehnico-științific și punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, instituit în temeiul articolului 39 din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului **. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

** Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”;

(9) Se adaugă articolul 17a:

„Articolul 17a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 16 se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând de la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentului act de modificare].

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 16 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au exprimat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au

informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 4

Modificarea Directivei 2000/53/CE

La articolul 9 din Directiva 2000/53/CE, se introduc următoarele alineate (1a)-(1c):

„(1a) Statele membre aplică normele detaliate care pot viza, printre altele, instituirea unor formate adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) al treilea paragraf - ultimul paragraf - pentru a raporta cu privire la verificarea respectării obiectivelor stabilite la articolul 7 alineatul (2) primul paragraf. Datele se transmit Comisiei până la data de 31 decembrie a anului următor celui pentru care sunt colectate datele.

(1b) Datele raportate de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de control al calității și sunt verificate de un terț independent.

(1c) Comisia poate adopta actele de punere în aplicare în vederea stabilirii de condiții minime pentru verificarea efectuată de un terț. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 11.”

Articolul 5

Modificarea Directivei 2006/66/CE

Directiva 2006/66/CE se modifică după cum urmează:

(1) articolul 22 se elimină;

(2) articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Până cel târziu la sfârșitul anului 2016, Comisia raportează cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive și la impactul acesteia asupra mediului și a funcționării pieței interne.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia include în raportul său o evaluare cu privire la următoarele aspecte ale prezentei directive:”

Articolul 6

Modificarea Directivei 2012/19/UE

Directiva 2012/19/UE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5a) În fiecare an, statele membre transmit Comisiei, în format electronic, datele proprii privind punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (4) până la data de 31 decembrie a anului următor celui pentru care sunt colectate datele. Datele se transmit în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (5d). Primul raport acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie [a se introduce anul intrării în vigoare a prezentului act de modificare] și 31 decembrie [a se introduce anul intrării în vigoare a prezentului act de modificare].

(5c) Datele raportate de statele membre în conformitate cu alineatul (5a) sunt însoțite de un raport de control al calității și sunt verificate un terț independent.

(5d) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în vederea stabilirii condițiilor minime pentru verificarea efectuată de un terț. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 21 alineatul (2).”

(2) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Procedura comitetelor

(1) În scopurile articolelor 7 alineatul (5), ale articolului 8 alineatul (5), ale articolului 11 alineatul (3), ale articolului 16 alineatele (3) și (6) și ale articolului 23 alineatul (4), Comisia este asistată de Comitetul pentru adaptarea la progresul tehnico-științific și punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, instituit în temeiul articolului 39 din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

Articolul 7

Transpunerea

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la [a se introduce data: douăsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. Acestea comunică imediat Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 9

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,

Președintele

Pentru Consiliu,

Președintele